

ἐκείνοις φελή τῇδη οὐδὲν αἰδανούσαντων, εἰ τῷδη γῆς φίλων
μεμυημένοι εἰσὶ, καὶ τοῖς πάπων πράγμασιν, εὖ, οὐ δῆλος
πως ἔχειν, ἐφιδόμενοι, οὐ ἐπαχθόμενοι ἀπελεῦσαι, οὐδὲν
εἶμαι τῇ λοιπῇ μὴ ἔχειν ψυχούσας εἴσαι, τῇ μὴ ὄμολογόν τε
οὐ αἰδανούσας εἰχειν τῆς φυχῆς τὸ ἀσώματον, οὐ δῆλον.

Θεώρημα ΚΑ'.

§. Φλ. Η. Λογικὴ φυχὴ εἴσιανδῶς θεῖν ἀπλῶν.
Τοιῷτο γάρ, οὐ γνώμηνα εἴσιανδῶς οὐδεῖσα, τὸ νοερὸν,
καὶ καθ' αὐτο τῆς ὑλῆς ἀπηλλαγμένον. (§. ι:ζ'.) Άλλα
λαμβάνει οὐ λογικὴ φυχὴ τοιάντα εἴσα μὲν πολλῶν ἐδείχθη.
(§. Φκε'. Φκζ'. Φκη'. Φκδ'. Φλ'. Φλγ'. Φλζ'.)
Δρα κτ.

Θεώρημα ΚΒ'.

§. Φλδ'. Η. Λογικὴ φυχὴ φυσικῆ γνέσει, φύσιν οὐκ
οὐχεὶς πράγματα.
Οὐσία γὰρ θεῖν (§. Φλδ'.) ἀσώματος (§. Φκε'.)
οὐ εἴσιανδῶς τῆς ἀπλότητος εύμοιρυσα (§. Φλη'.), οὗτος εἰκόνη
προϋφειττος, οἷς σχέση ψυχεμένος οὐκ αὖ ζοίη τηλε γνέσιν.
(§. Φκδ. Φκβ'.) Τὸ δὲ φυσικῆ γνέσει πράγματα, εἰκόνη
προϋφειττος θεῖν, φύσει γὰρ μεταβάλλοντι (§. Φπε'.)
διαγέλτων, σχέση αἰδίγκης εἴσεσιν ἀρχαῖ (§. Φπδ'.) οὐ
μενοῖς οὓς ὑλῆς προϋποκειμένη, οὐ δὲ οὓς εἶδος. (§. Φψ'.) Ή
ἄρα λογικὴ φυχὴ, φυσικῆ γνέσει, κτ.

Θεώρημα ΚΓ'.

§. Φμ'. Η. Λογικὴ φυχὴ φερόντας οὐδιόλητα.
Καὶ γὰρ οὐ οὐ φύσιν φερόντα μεταβολήτις θεῖν οὐ αὐτὴ
φυσικῆ. (§. Φπε'.) Παυτὶ δὲ τῷ οὐτῳ μεταβάλλοντι

εὗειν ὅλη καὶ εἶδος (Ι. φιλ'. φυ'.) . Φυχῆς δὲ τῆς λογικῆς οὐσιωδῶς ἀπλῆς μέτις (Ι. φιλ'.) γνώμονα η ἀλία. (Ι. υιζ'.) "Ἄρα πτ.

Σχόλιον.

Ι. Φιλία. Τῶν καὶ φύσιν γενέσεων τε καὶ φθορῶν, ἐπάγκεις τὴν λογικὴν φυχὴν ὑπερτέρων εἶναι καὶ πρείτονα, ἕτερες ἐξ μερῶν συγκροτημένες, (Ι. φιλ'.) . οὐτε αἰλοίστιν οὐδεμίαν ὄφισαμεν, τοῦ σωματικῶν. (Ι. υιζ'. φιλ'.) οἴων τῷδε τῷδε ὁλοκελῶν ἐκείνων μεταβολῶν πήγεται; τῇ παθήμέτρῳ πέρα παπικανθάσιμῳ. "Αλλας τε καὶ εἰ φθοραῖς ὑπείκεστα δῆτι καὶ αὐτόν, καὶ θρύσσεσιν, εἴτε αὐτὸύ εἰχεν αὐτὸν τὸ γένος μεταβάλλειν, ή τότο πεφύκει αὐτὸν τῷδε τῷδε φεύγοιχάντων αὐτῶν σωμάτων ἐπιρεαζομένην, καὶ πάχυσσα. Ήτοδε τίνος δ' αὐτόν, ή τῷ φύτερον σύδεδυκε, μᾶλλον εἰκός, μετ' εἰς καὶ τῆς ἀμέσας συμφείας ἔτυχεν; "Αλλὰ δὴ ἔκαστον είσι τοῖς σωτικοῖς, καὶ τῷδε φύμονει τῷδε ἴδιαν ρέπον ὅλαις διωάμεσι. Φυχὴ δὲ αἰσθάματος οὐσία, τίνα ποτ' αὐτὸν τῷδε σωματικῶν πάθοις ἐπίρειαν, τῷδε κινήσιστε καὶ προσβολαῖς βπιδράν. τῷδε, ἀλλιλα οἴων ὅπων, ταῖς τῷδε αὐτοῖς περατυμέναις τὰ σώματα; Ήτοδε γάρ τῷ εἰδοποιημένῳ αὐτῇ καὶ κινημένῳ, τὸδε μᾶλλον παθεῖν διωκεται, ή οὐτὸύ εἰσι τῷδε τὸν ἴδιον αὐτὸν ἐπείγεσθαι ὅλεθρον. Αὐτὸς οὐ τοῖς παράγμασιν αὐτοῖς τὸν οὖν συνεργείδων, καὶ λογισμοῖς ἀγόμενος τοῖς δικαιοπάτοις, ψηφοις δοκῶ δόλος τῷ δόγματος γίγνεσθαι, τῷ τῷδε αἰθανασίᾳ τῇ φυχῇ πριτανόντος, οἷς εἴγε μονονυχὶ φωνῇσιν αφίσιαι ἀπέσομε, σωκηρόσαν ἔστη τῇ τῷ αἰώλεθρον. Καὶ πως τοῖς οὐτὸν φθορᾷ συγκαταπέξαι πειρώμενος, εἰς σῶμα οὖδε αὐτῶν μεταποιῶν, καὶ ὡν ἔχει διωάμεστε καὶ συνεργεῖσται διποφαίρων ἥττονα. τάνατίον δὲ μηδεμίας, ὡν δύμοιρεῖν αὐτῶν οἶδα, καὶ πέπεισμαι διποτερῶν, νοεραῖ δέτινα φύσιν ξόσα βπιγνώσκων, αἰσθάματος, αἰμιγῆ, καὶ ἀπαδῆ εἰς τῷ ἀκολέθε, καὶ φθοράς οἵαστην αἰθρίσκω πρείτονα. παῖ γάρ (οὓς καὶ Πρόκλος σωηγτε

, (1) τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΝΙΚΗΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΣΙΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑΝ

Ε.Γ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

„ (1) τὸ ὄπενταν φύλαξθαι, καὶ διπλωθαι διαμάρμην, ἢ
„ σωματικὸν δῆτι, καὶ σώματον, ἢ εἰς ψυχειμέρῳ τὴν ψυ-
„ σασιν ἔλαχε. Καὶ τὸ μὲν, φύλαξθαι διαμάρμην, οἷς εἰς πολλῶν
„ ὑπάρχον φεύγεται· τὸ δὲ εἰς ἐπέρφειν εἶναι πεφυκός, τὸ
„ ψυχειμέρῳ χωρεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ μὴ ὅν. Άλ-
„ λαμβὰνει τὸ φύλακή αἰσθάματος δῆτι, καὶ εἴξα παντὸς ψυ-
„ κείμηντος εἴσιντι μῆτα, καὶ πρὸς οὐαυτὸν δημιουρέουσα
„ (Ι. Τετρά. Λειθ. ΙΒ'). , αἰώλεθρος δῆτιν ἄρα, καὶ αἴφ-
„ θερπός. Εἰσὶ μὲν δὲ καὶ ἄλλοι παρὰ τὸν προτετάγμ-
λόρον, (διεκάθιστος εἶναι μοι δοκεῖ) οἵς ἄλλοις, ἄλλῃ
τῶν αἰθανασίᾳ τῇ φύκῃ, δεῖξαν προσέσσων πεφιλοτίμη-
ται, οἷς οὐδεὶς εἴκασε τὸν παρέαυτην εἰον ὕρων σιωνισ-
τεγκόντος, ἀτε δὴ φέρει δόγματος λίαν αὐτῷ διαφέροντος.

Καὶ γάρ τος Α'. καὶ εἰκασίας σωματικῆς ἄλλης φύσεως,
τὰς πίσεις προβάλλονται, καὶ εἰ οὐδέν φασίν, οὐδέ τῇδε
σωμάτων αὐτῷ, ὃν διέλεκτοι ῥοῆσε καὶ διπρόστοι τὸ εἰ-
ναί, ἢ σῶμα εἰς τὸ μιδαρῆ μιδαμῶς εἶναι εἴδαπτον οὐδέπο-
τε, οὐδὲν διαπείν. γάρ παρὰ τῷ Δικαιοργῷ ψυρόμηνος
παντελῶς θυητὸν (2) τῇ φύσει διαμένειν, οὐδεμιᾶς,
οὐδὲ τὸ τυχόν εἰς τὸ μὴ ὅν, ὡστερὲ δὲ εἰδένει τὸ μὴ ὅντος
εἰς τὸ εἶναι αἴγαγεῖν οἰκεῖχεσθαι, πῶς τῷτο συμβαίνειν εἴ-
πειται φύσομεν, οὐσίᾳ τῆς τῇ σωμάτων πολλῷ τιμιωτέρᾳ
ζοῦ, καὶ πρείτονι, ἢ τοσάτῳ τῇ φυσικῶν παθῶν ἀπήλ-
λακται, ὅσῳ τῆς ἐνύλε φύσεως ἐπειδρυται; τ' ἄλλα μὴ
γάρ, ἀτε δὴ φύσει σώματος, εἰμὶ τὸ εἶναι, τὸ γεμένον
ποιῶς πως εἴχειν τὸ εἶδει, καὶ διαιρέσσει καὶ αὐτούσσει με-
ταβάλλοι βεπόμηνται. φύκη δὲ, αὐτὸς τοῦτο εἶδος οὐσα αἴ-
πλάσσεται, πῶς αὖ μὴ θάττον ἢ τὸ εἶδος, αὐτῆς εἴξω γέ-
νοιτο τῆς τὸ αἴπλως εἶναι εἴξεως; Οὕτω δέ τοι εἴχαστα, τίνος
ἀντὶ χείρων τῇ σωμάτων, εἴφ' ὃν καὶ τὸ ὡδέπως εἶναι
κινητός, τὸ αἴπλως εἶναι αἰκίνητον; "Ἄεισα τῷ λόγῳ τῷ δε
οὐ Σω-

(1) Ἐτ Θεολογικῷ Σποτιχειώσ. Κεφ. ρ π 5'.

(2) Αξίθεος ἐν Διαλόγῳ Ἀκτίς Γαλαῖς, ὃς θηρεύεται Θεός
φρεσος.

ο Σωκράτης φρός Σέβηται, κ) Σιμμίαν ἔχεται. (1) „Α-
„, ρέχει σώματι μὲν παχὺ διχλύεται φροσύκει, τυχῆ δὲ
„, αὐτὸν τοῦτον αἰδελύτῳ εἶναι, οὐ ἔγγυες τάπα; πῶς
„, οὖν τοῦτο; Εὑνοεῖς μὲν ὅφι ὅτι ὅταν ἐπειδαν διποθάρη ὁ αὐτός
„, Θρωπός, τὸ μὲν ὄρατὸν αὐτὸν σῶμα, καὶ οὐ ἔρατος κεί-
„, μένον, οὐ δὴ τεκρὸν καλέμεν, φέρεται διχλύεται, καὶ
„, διπίπτειν, καὶ διπνεῖται, εἰκὸς διδύμος πάπιαν πέ-
„, πονθεῖ, αἷλος θητικῶς συχνὸν δημιύει χρόνον, οὐδὲ μέ-
„, τις, καὶ χαεισύτω; ἔχων τὸ σῶμα τελεστόρη, καὶ οὐ τοιαύ-
„, τῇ ἀρρε, καὶ πάντα μᾶλα. Συμπεσὸν δὲ τὸ σῶμα, καὶ πα-
„, εγχειρίδιον, ὡστερ οἱ οὐ Διγύπτω παραχειρίδιοις, οὐδίγια
„, ὅλον μένει ἀμίχανον ὅσου χρόνου. "Ενια δὲ μέρη τῷ σώ-
„, ματος, καὶ οὐ σαπῆ, ὀστεί, καὶ γεῦρα, ταῦτα τοιαῦτα
„, πάντα, ὅμως ὡς ἐπος εἰπεῖν, αἴθανατε δέσιν, οὐ τοῦτο
„, ναί. Ἡ δὲ τυχὴ ἄρα τὸ αἰεῖτον, τὸ εἰς τοῖς τούποις
„, ἔτερον οἰχόμενον, θηραῖον, καὶ καθαρὸν, ταῦτα αἰεῖδη, εἰς
„, ὅδες ὡς ἀλιθῶς θέρετον αἴγαθον καὶ φρόνιμον Θεὸν, οἵ,
„, αὐτὸς θεός εἰδέλη, αὐτίκα καὶ τῇ ἐμῇ τυχῇ ἴτεον. Λῦτ
„, δὲ δὴ οὐδὲν οὐ τοιαῦτα, καὶ τοῦτο πεφυκεῖσα αἴπαλλατπομήπ
„, τῷ σώματος διδύμος διπεφύσηται, καὶ διόλωλει, ὡς φα-
„, σίν οἱ πολλοὶ αὐθρωποι; πολλὰ γε δὴ οὐ φίλε· Κέφης
„, τε, καὶ Σιμμία.

Β'. Τὸ δὲ καὶ τῶν τυχῶν πὼ σώματι μὴ σωκελείπειν
ἐκλείποντι, καὶ ταῖς ιλιπίαις μαρανομένῳ μηδαμῶς συμ-
μαραίνεται, πτένειν δέτινα ὃσαν ἐλεύθεραί εἰν, καὶ μᾶλ-
λον ὅσφπερ ψόδο γύρως ἐκεῖνο πιεζόμενον καταπίπτει,
πολλοῖς τε ἄλλοις, καὶ τῷ Αεισοτέλει, τῷ Αἴθανατόν τε εἰ-
ναε καὶ θεῖον τὸν οὐ οὐδὲν νεν, ὡς τοῦ φαύλητις ἐλύθη α-
πόδειξις.

Γ'. Καὶ μὲν καὶ αἱ τῆς τυχῆς ἐνέργειαι, θερήτα τὰ φει-
ωσαύτως ἔχοντα σρεφόμεναι, καὶ οὓς αρχῶν αἰδίων, γνώ-
σεις ἄλλας, καὶ ταύτας αἰσφαλεσάτας συνάγγεσαι, καὶ οὐδὲ
μόνα τὰ οὐ σνεισῶτει ὅντα, ἀλλὰ καὶ τὰ πάλαι ποτὲ

γε-

(1) Πλάτ. εν Φαίδων.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'. ΦΤΧΟΛΟΓΙΑ. 107

γεγονότα, καὶ τὰ ἀσύμμα μετὰ πολὺ μετιέσαι, ταῦς τὸ ἐν
αὐτῇ δωμάτεις, καὶ νοσίαν ἐκ τῆς αἰκολόθεα τηνὶ κατ' αὐτῶν
τεκμαρέθαι παρέχονται πιαύτειν, οἵαν τὴν ἁρέν με-
τέων ὑπερεπταμένην, ἐπέκεινα γίγνεσθαι· τὰ γὰρ ἄλλα,
ὅσα τῆς τὴν ἁρέν φορᾶς ὅπῃ φρός τὸ παρὸν πέφυκε δρᾶν,
καὶ νδὲ ἡπὶ βραχὺ ὑπὲρ τὸ ἔνεσικός ἄλλεθαι.

Δ'. Καὶ μή τοι καὶ οὐ τῆς αἰθανασίας αἱ θρέπτοις, ἐνιστα-
σθοσις, λιῶνταις αὐτοῖς οὐχὶ ἐσυντὸς σωματιδεῖαι ἕξαρνος
θροιτο, (§. χπδ'.) λαμπτρόν τι ἔοικεν εἶναι τὴν φράγ-
ματος μαρτύρεον, τοῖς μὴ τῶν φύσιν μάτιοι, οὐδὲ εἰκῇ
δρᾶν πεπιστηκόσιν, νῦν τὸν Δημιουργὸν πακίζειν ἐποίμως ἐ-
χεσιν, ὡς ἵμερον ἐνισύπτε τηναάλλως ἀγαθῆς τοσύτην, τοῖς
μηδέποτε καταλίθεθαι μέλλεσιν. Ἡτοι γὰρ μὴ δυνάμε-
νος, οὐ μὴ βελόνηνος ἐκ πολλοῦ τὴν περιόντος ὄφεωνεται
παιζῶν τὰ καθ' ίματα, ὅπῃ τὰ ὑπὲρ ίματα δοτραίνων δι-
καιοῖς χαίνοντας.

Ε'. Ἡ ψήφι τατὶ καὶ τοῖς λόγοις τῆς περονοίας ὅπῃ μάλι-
στα σωματόν, τὸ ἄλλον εἶναι δόποκειμένων λῆξιν μετὰ τὴν
ἔνθειδε αἰπαλλαγὴν, ὃν οὐ τὸ κατ' αἴξιαν ἐκάστῳ δοποδοθεῖ,
τινὶ σὺ τῷ παρόντι βίῳ αἰωμαλίαιη οὐ δίκη εἰς ἰσότητα
καταβίσεις;

Ϛ'. Ἀλλὰ οὖν, καὶ οὐ ποσέπων Ἐθνῶν σύμφωνός τε καὶ εἰς
ταῦτὸ συμπινένσα δόξα, τὴν σὺ μέρει Θρησκείας, ταῖς εἰς
αὐτὰ δόποκειμέναις δίδωμας, φειδεῖ Θεούμβων, οὐ δὶ παύτοι μο-
νονεχὶ, δαιμοσί τισι βασανισταῖς τὰς τὴν μὴ καλῶς βε-
βιωκότων φυχὰς, θλαγειβῇ δέ τινι μακαρεστάτῃ, ταῖς τὴν
όσιως ἐκδεδημικότων, παρέδωκαν φέροντα, φωνῇ οἵμαι καὶ
αὔπητις ὅπῃν ιερά, παρὰ δικασταῖς ἐχέφροσιν, οὐ μὴ τῶν
έρον ζωῆς ίμιν αἴρεαφυσα, τινὶ τὴν συνδέτην αἰάλυσιν.

Θεώρημα ΚΔ'.

§. Τμβ'. „ **H** τὴν λογικῶν φυχῶν περούπαρξις, ὅτι
„ μὴν ἡνὶ αἰδινάτως ἔχει δώσομέν· ὅτι δὲ καὶ αὐτὸ τότο,
„ ἐνεργείᾳ ὅπῃ περούπαρξις αὐτῆς, ὡς πλάσμα αἴγικρις
„ δημπτύσομέν.

Τὸ

E.Y.D της K.t.I
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ
ΤΟΜΕΑΣ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὸ ὑπάρχον, πείνη ἢ ὑπάρξαι, διωντὸν δὲ τῆς ὑπάρ-
ξεως τυχεῖν. (§. ργβ'.) Ὑπάρχει δέ τί τυχὴ συνημ-
μένη ἥδη τῷ σώματι, αἷλ' οὐκ ἀχωεῖσας. (§. φλγ'.
φλδ'. φλε'.) Διωντὸν ἄρα λίγοις αὐτῶν ὑπάρχειν, ταῦ-
την, καὶ αὖτος τὸ σώματος· τὸ δὲ προύπαρξεῖς αὐτὸν. Οὐκ' ἀ-
ριστα αἰδινάτως ἔχει, κατ. Ο. Η. τὸ Α'.

Πλάσμα δ' αὐτὸν, τὸ αὐτὸν λόγου, δις αὐτὸν ἀποχρήσιο
πεῖσαι, οἵτις γέτοι; ἔχει, προτιθέμενον. (§. λζ'. λδ'.)
Προσδεῖ δὲ τῷ παιτὸς φρόντις τὸ διωντὸν εἶναι, καὶ ἄλλων
ἔτη λόγων, οἵτις αὐτὸν πιστεῖν, ἔχοντι αὐτὸν ἥδη, καὶ τὸ ὑ-
πάρχειν. (§. μζ'. μη'.) Λόγος δὲ φέρεται τῷ ὅντι οὐ-
δεὶς κατασκοδάζων τὰς ἐν αὐθρώποις φυχὰς πεινεῖναι,
φρίν αὐτὸν ἀνοικιδῶσι τοῖς σώμασιν. Ἀρα καὶ τὸ Β'.

Σχόλιον.

§. φμγ'. Ταῖς φυχαῖς ἀπάσας ἀπ' ἄρανθε τὸν Θεόν
εἰς γένος κατενεχθεῖναι, Πυθαγόρας μὲν ἐν "Ελληνιστι πρω-
τος, κάκιτάν οἱ τεθλὶ Πλάτωνα, καὶ Μεγάλης ὁ Ἀλεξαν-
δρεὺς ὑπερον (1) ὁ κακῶς πλατωνίσας, ἐπόπισαν. "Ορος
δὲ αὐταῖς τῆς ἐπεικίαν ταύτην, εἴτε καὶ ὑπεροείαν
γένοι λέγειν, εἴτε ὁ βραχὺς ἐπος τῇ ζεῦ αὐθρώπῳ ἐκάστη
ἀφωτιωμένος γένοντος, ἄλλῃ δὲ ἄλλος, οἵτις αὐτὸν διάρτης
καθαιρομέναις, ηὔ μοχθείας πεινεῖσας τὸ χεῖρον δι-
τεῖσαις, καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἕτερον, τὸ τρίτον πειρόδων συμ-
βαίνοις σφίσι τῷδε πεινεῖναι πλαζομέναις. "Ἐνθεντει τῷ
προύπαρξει, καὶ πόδας τὸ μηδέν τοτον τλιν ἀτοπίαν,
εἰμὶ καὶ χεῖρον δογμα τῆς μετεμφυχώσεως προσετέθη. Καὶ
αἱ φυχαὶ τῷ λοιπῷ ὡς ἐκεῖνοι, ἄλλο εἴτε ἄλλα σῶμα ἀ-
μείβεσσαι, καὶ αὐδρὸς ἐκ γυναικός, καὶ αἰσπαλίου, καὶ τὴν δίσα
εἴτε αὐθρώπεις κτλιώδες, καὶ τέναγτίον, ἔποτε τῆς ἄλις
ἀπολύγυσιν, ἔως τὸ καιροῦ, εἴτε φάναι, καθάρσεως αὐ-
τᾶς

(1) Ἰερωνύμ. Τόμ. 5'. Σελίδ. 642.

ταῖς πληρωθῶσιν. Ἐσὶ δὲ οὐ πορών Πυθαγόρε τὸ θη-
νόμια, ἀρχαιότερον δὲ ἔκείνυ, εἰς πολὺ παῖν καὶ χρόνου
μῆκος, καὶ χώρας εὑρος ἐκνικῆσαν τε καὶ διδοθέντες. Καὶ γάρ
λαὶ παρ' Ἰνδοῖς Σηκιάχβι τινὰ, φιλοσοφεῖν ἐπαγγελλόμενοι
Φέρεσιν, ἔτει περ χιλιοσφῇ πρὸ τῆς Οἰκουμένας θρόμβου,
τῆς ἀπόπου καθηγήσαθαι δοξασίας. Καὶ τῶν πολὺ Σι-
νοῖς τοῖς παρηκόλεθηκόσι τῷ δόγματι, ὡκτάκις μεν χι-
λιάκις θανατούτε, τοσάκις δὲ τὸ ζωὴν ἐπὶ γῆς αὐτῆς με-
ταμείψαντε, εἰς εἰλέφαντες τὸ ἔχατον, λόγκον αἰρεβῶς τὴν
χροιαν αὐχεβεβιωκόμενοι. (1) Εντεῦθεν μὲν καὶ Χαλδαιοῖς θη-
πολασαν τὸ δόγμα, καὶ Πέρσαις, καὶ Ἑβραίοις, καὶ Λίγυ-
στοῖς, καὶ Ἑλλησιν αὐτοῖς, καὶ πολὺ πολὺ κρατουμένοι, τοῖς
πλείστοις ἐς γε καὶ παθήμασ, τῷ πρὸς ἥλιον αἴχοντες τε-
ταρικίων Ἔθνων, ἐν μέρει Θρησκείας πρεσβύτεροι. Καὶ
τοις ἂδει βραχίονς γῆν, ὅσον εἰπεῖν ψαφαίνοντες λόγυ, οὐκ
αἰδήσεως μαρτυρύστης, οὐ σωματιδίστης πειθόστης, οὐκ εἰ-
κασίας τινὸς τὸ πεδίπαν ἐναγγέστης εἰς τόν, μᾶλλον δὲ καὶ
τῷ ὄρθων λογισμῶν προσιγαμούσιν. Λ'. „ἢ ἀργήτις λι-
„, περὶν καταβλῶμεν, καὶ περιττὴ χρόνου τοσάτην οὐ λιχῆ, καὶ
„, οὐκ ἔδειξεν ἐπεργείᾳ τινὶ διωμάτῳ. οὐδὲ ἔγνω ὅπερ εἰ-
„, χεῖ ταῦτα γάρ κατιέσσα περδάνει. Αργοτέρα δὲ μᾶλ-
„, λον οὐδὲ είση.... Εἰ δ' αὖτις διωχθούσῃ αὐτὴν προειρ-
„, γάζετο, ὑπερον ἐπειδὴν κατέβη, κανθά, καὶ εἴρημον, καὶ σὺ
„, ἀργείᾳ τινὶ διωτῆς χώραν καταλέλοιπεν. Λί μεν γάρ
„, ἀλλαὶ διωάμεις ἀματε προϊλέθον, καὶ ἐπάχθησαν, οὐδεὶς
„, ἐκάστω, καὶ οὖτις χρὴ λειτηργεῖν, καὶ διακονεῖν, καὶ ὑπηρε-
„, τεῖν, καὶ φυλάττειν, τινὶ δὲ αὐθρωπίνων λιχῶν μακρόν-
„, τινα χρόνου σὺν ἀργίᾳ καθίσαντες, ὀψέποτε δεσμῶτες
„, εἰς σῆμα τὸ σῶμα πέμπτον· καὶ τοι τινὶ γενὲ αὐτῇ
„, διακοσμεῖν προσέπεπται. Επεὶ οὐδὲ αὐθρώπια εἴη, καὶ
„, παύσῃ τὰ τὰ Θεῖα κηρύγγειν ὄργια, οἷς μιδούσα τόπον
„, ἀθεον παρεωρᾶθαι. (2) Β'. τίς δ' αὖτις μακρίσει λέγος
ποτε,

(1) Ὁρχ Αὐγος. Καλμίτ. ἐν Λεξ. τῆς Ἱερᾶς Γραφ. ἐν λιξι-
Μιτριδυχ.

(2) Λίνας Γαζαῖς ἐν Διαλ. ὁγ. ἐπιγε. Θεόφρ.

ποτὲ, φύσεις νοεράς τε καὶ λογικὰς ἔσται, τῆς καὶ τὰς σφαιρὰς, οὐδὲ πῃ ψυχομούσης αὐταῖς θερέτροις, εἰδοῦ τὸ παρόπαν, οὐδὲ τὸ τυχόν αὐταῖς φέρειν ἵχνος, καὶ ὅν ἐκεῖσθε περιῆσαι ἔδρασαν, ὡν τοις ἀνενόσαν (εἰρήτις αὐταῖς τὸν παύτην ἑκείνον χρόνον τῶν μυκτὸς αἴδυντος, αἱρεζυηλοῖος ὑπνοὺς καπχομενάς, οὐδὲ ζεῦς ὅλως Θύσει, πολὺν αὖτον καποδαιμονεσέρας, οὐ καὶ τοις ἀνταῦθα ὑπέροξιαν, εἰκῇ γενουσίας παύτην ἀπολιθωθεῖσαι; Άλλ' οὐδὲ μόνα τὸ μαδηματα συριβάνται αὐταῖς, εἰκῇ μικρᾶς ἀφορμῆς, αἱαμιμνήσκεθαι, μή τοι καὶ τοις οὐδὲ τοις θερέτροις αὐτοῖς, τοις κατὰ τὸν νοερὸν κθσμον γίνεσθαι, ἀλλὰ τοις ἀπεινοῖς μόνην τέλεον αἱματικοῦν; Γ'. Καν ταῖς μετεμψυχώσεσιν, ἕτι ἀλογώτερον ἔστι τὸ πάθος·,, τοῦ δὲ ἐκεῖστο, εἰ μηδού ἄλλο, τὸ μέρος διμιεργῆς, καὶ τὴν τοῦτον κάλλας αἱαμιμνήσκεται, δῆστις,, μακρόν τινα χρόνον ἀπέστη· τοῦ δὲ προτέρα βίος, καὶ ἀποτελούμενος τοῦτον τὸν καταργήσας, καὶ παθημάτων, καὶ πατερίδος, καὶ γονίων,, πῶς παντελῶς ἀπολέλιπται, δῆστις χθὲς μετωκίζετο; (1) Δ'. τι δὲ καὶ οὐδὲ Θεός, οὐ τὸ ἔχατα, ταῖς ὑπέροξοῖς ταυταῖς φυχαῖς, ἀπίτιμα διορίζων, οὐκ ἐκδιδάσκει τοὺς πάντας θόντας ἐφ' οἷς τὰ ἀπίτιμα, ἀλλὰ ἀφαιρεῖται τοῦ ἀμαρτιῶν τηλέτην τοις μητέρις, ἀκειβῇ τοις αἰδίνοις τῆς τιμωρίας εἰας ἐπάγων; τι δὲν ὠφέλιστε τιμωρία, τοις αἱμαρτίαιν διποκρύπτεσα; τηναντίον μὴ δὲν καὶ παροξύσας, καὶ εἰς δοτόνοιαν ἐπαίρει· ρυδίως δὲ καὶ δικαίως κακίζει τὸν δικαστὴν ἐκεῖνος, εἰ φαῦλον μηδού αὐτὸς αὐτῷ σωμεδώξῃ,, καταρμένη τοις τιμωρεῖσαν. (2) Ε'. τίς δὲ καὶ οὐ τοῦ συνδεδεμένου δικαιοτητῶν ὄντος αὐτοῖς, καὶ τίς οὐ κακῆς, καὶ τοῦ επιπλέοντος τοῖς συχναῖς φθερόδοσις, καὶ τοῖς ἀλλεπαλλήλοις μεταγγισμοῖς, (οὓς οἱ ιερὸι Ἐπιφανιοις λέγουσιν διποκαλῶν) παύτην τέως ρύπον, καὶ πᾶσαν βδελυγμίαν διποθεμάτων; Σ. πῶς δ' αὐτοῖς καὶ τὰ ἀλογα τοῦ ζώου, καὶ ἀπελέσαται, ἐπίσης αὐθρώπῳ λέγειν ζώῳ πήγεμοντα καὶ αρχικωτάτῳ,, τῆς

(1) Αἰνίας Γαζ. εὑθ. αἰωτ.

(2) Λύτ. Αὐτ.

τῆς ἰσοτίμης φυχῆς δύμοιρεῖν διωδίσως καὶ μίσιας; εἰ γάρ
αὐτὸν λόγου εἴποισι μετατίθεσαι εἰς ἀλογίαν. „Οὐ δέ
„τὸ λογικὸν τῇ φυχῇ συμβεβηκός, ὡς μεταχωρεῖν, ἀλ-
„λ' μίσιας θύσιος θεβαίως ἴδρυμένη· (1). Θαυμάζειν ἔπει-
ἔπειτιν ὅτι Πυθαγόρας καὶ Πλάτωνες ἔτοις τῷ Αἰγυπτίων
λίρων ὄφεις παραπλανήσαντο, ὅτε καὶ ὡς ὅπεις ἴδιοις δημοκράται
εἰπέ αὐτοῖς, ἐγκομβώσανται. (2) Ἡ μέχι λίροις σαφεῖς, αἱ
εἰς αἴθρωπουν ποτὲ τῷ δύναν θύη, καὶ λέπαιν, καὶ ιερά-
καιν, καὶ ἱκτίναιν, καὶ μελιτῆμ, καὶ σφικῶν, καὶ μυρμήκων
κάκτων αὐτοῖς εἰς αἴθρωπος τῷ φυχῶν μετασκέψεις, καὶ
παρειδόσεις. (3). Καὶ αἱ μῆτραι μακρὰς ψεύδεις παρασεις
αὐτῷ, καὶ δημιουράσεις, καὶ αἵρεσεις δευτέρων βίων. (4).
Καὶ οὐ μὴ Ὁρφέος ποτὲ θρυμμήν κύκνου βίου αἴρειμην, οὐ
δέ Θαμύρη αἰδόνος, λέοντος δέ οὐ τῷ Αἴαντος, αἰτοῦ δέ οὐ
τῷ Ἀγαμέμνονος, πιθίκου δέ οὐ τῷ Θερσίτη (5), ηγέρη δέ
ἄλλα Πλάτωνοι αἰγυπτιάζοντες μωσαΐζοντες, καὶ ταῖς οὐ πι-
θανοφανεῖς βιβλίοις αὐτῷ παρείσπειρτο; „Οἶς καὶ πι-
τοῖς σέβειν οὐμᾶς οὐδεκαλεῖ (6) αὐτὸς δηδείξεις. Καὶ
ἄπειρ (οὐ φησὶν Εὐσέβειος (7)) οὐδὲ καιρὸς ἀπελόγχειν,
οὐδὲ μηδὲ αὐτὸς δι' δηδείξεων ἀνεχείσεις τῷ φροβλημα-
τῳ. Καὶ ψεύδεις οὐδὲ αὐτὸς οἱ τῷ Πλάτωνος μυσαγωγοὶ
εχασίτι φάναι σαφεῖς οὐδὲ σύμφωνον, τῷ μὲν (οἷοι Πλω-
τίνος, οὐ Αρπερατίων, καὶ Βόνδος, καὶ Νεριώνος) τὸν
λύκον λύκον, καὶ δύναν τὸν δύνον, δηπεις λέξεως φεντελαβόντων,
τῷ δέ μετ' αὐτὸς (οἷοι Πορφύριος τε καὶ Ἰάμβλιχος) τὸν
μὲν δύνον εἰς ὄντα διόπτην, καὶ τὸν λύκον εἰς τὸν λύκοδην,
καὶ δηπεις τῷ διόπτην δημοίας, μετελαβόντων. τῷ δέ τέως (οἷοι
Συγγανός τε καὶ Πρόκλος) τῶν αἰθρωπείων φυχῶν δηπεις
τῷ.

(1) Λινίας Γαζ. Διαλόγ. Θεόφρ.

(2) Ἡρόδ. Βιβλίων Β'. Διόδωρ. Σικελιώτ. Βιβλ'. Ε'.

(3) Εὐ Φαιδρων.

(4) Εὐ Φαιδρω.

(5) Εὐ Πολιτ.

(6) Παρ' Εὐσέβ. Εὐαγγελ. Προπαρασκ. Βιβλ. 1γ'. Κεφ. 17ο.

(7) Αὐτ. Αὐτ.

τῆς πεπληρωμολημένων, εἰτίνι τῆς πτώσης συνθετόνται τοῦ
πλευρικού, τοῖς μὴ τεκόποσιν εἰ τύχοι συμβαδίζονται,
καὶ συνεργομένων, συντηχομένων δὲ τοῖς ηπειροῖς, συμπτα-
μένων δὲ τοῖς πτώσοις, καὶ τὸ μὴ μύρικι συνοικογε-
σαν, συμβομβάσαν δὲ τῇ μελίσῃ, ἢ τῇ σφικτῇ, τῷ δὲ
βαθύταχῳ συμβρεκκείζονται. Άλλα γάρ πορός ταῦτα σύγε-
ντα εἰπειπάντα παύσομαι, ώς παναλιθέσατον εἰρῆθαι δο-
κεῖν, ὅτι Πλάτων ὅτῳ φύσῃ φιλοσοφεῖ ἀμέτέλες τι-
„μάντε αὐτῶν, καὶ βλασφημῶν. (1) τὸ μὴ Θεῷ διλονότε
διπορείναι σύμοισαν, τὸ δὲ ωκεῖν ὅτῳ τῇδε αἰγαλοτάπων ζώων
μή πλευτιθέμενος. Νεροσίω δὲ αὐτοῖς ἐκεῖνο αὖτις γεμ-
σίσαι κάνταῦθα πάντα εἰκότως, ὅτι καὶ Χειριανὸς ὁν, καὶ
τοῖς ἔσωθεν λογίοις, ωδὲν ἡττον; ἢ τῇ θύρωφτον παιδεῖψ
εὐπεθραμμένος, ὅτῳ προθύμως μηδειχέντες τῇ πλατωνικῇ
κρατῆρος εἰσάσσατο, τὼν τῇδε φύσαν προύπαρξιν ὅδεις πα-
ταπιῶν, ώς καὶ Εὐνομίῳ ἐπεγκαλεῖν „, ἄσταν τὼν φύχεων
„ διποδεδωκότι ἀσώματον σὺ σώματι πτίζομένειν. (2) Α-
σύμβατε αἱμέλειτοι ταῦτα εὑρίσκων, ώς τὸ μὴ σύμφωνον
ἐν τῷ πλατωνικῷ δόγματι, τὸ ἀσώματον, τὸ δὲ τῇ Αει-
στοτέλεις δόξῃ, τῇ ἀντελέχειν αἰχάρεισον τὼν φύχεων (ἢ
περ αὐτὸς δοκεῖ).) ὑπειλιφότος, τὸ πτίζομένων σὺ σώμα-
τι. Α'. Ωδὲ ὁ σωδῆτες τὼν σὺ σώματι πτίσιν τῆς φύσης,
εἰλεγχον λέγων εἶναι τῆς θύμοσεως τῆς καὶ τὸ σώματα, ω-
δὲν ύγιες, τῇδε πατέ φύσιν θύμοσεων τῆς ἐκ τῆς μηδενὸς δι-
μιγρίας, καθ' τοῦ εἰς τὸ εἶναι οὐ φύχη αἴσκαλεῖδας λέ-
γεται, πλέον οὐδὲν οὐδὲν πτίζοσάγγας φασὶν, ἀπεχόσις. Β'.
Οὐδὲ τὸ Μωσέως αὐτῷ (ἢπερ ὑπειλιφε) τὸ τῆς προϋ-
πάρχεως δόγμα συνίστησιν, εἰμὶ ωδὲ τέλεον πειθέπει.
Μετὰ δὲ τὼν τῷ σώματος διγόπλαστων, όχι ἀπλῶς τὸν φύ-
χεων εἰμβεβληθαι γέρεαπται, ώς προοῦσαν μὴ, τότε δὲ
πρῶτον εἰσοικίζομένειν, ἀλλ' εἰμπεφυσηθαι ώστὸν τοῦ Θεοῦ
πνοειν ζῶτης τῷ αὐθρώπῳ. Θεῖ δὲ εἰμφύσημα τὸ ἄλλο γέ-
νος.

(1) Χρυσος. Όμιλ. α. εἰς Ιωαννίου.

(2) Έν τῷ Πτελί Αιθρώπῳ Κεφ. β'. Πτελί Ψυχ.

δοιον αὐτῷ, ἢ αὐτὸν δὲ οὐ τῆς αὐλαὶ φυχῆς, οὐδὲ τῆς Δημιεργῆς ιπτίσις τε καὶ θείασις; Γ'. δέ, οὐδὲ ὁ ποροσίθητος, οὐδὲ τοῦ πάπω πλήρης ὁ Κόσμος, αλλὰ ιμιτελῆς ἔτι καὶ νῦν, προδίκης φειδεῖ δεόμδιος, πευπάκις μυείων γάν το εἰλάχισον, καθ' ἑκάστην ίμέραν ζόσιῶν νοητὸς περιστροφήμαν αὐτῷ, καὶ (ὁ χαλεπώτερον αὐτῷ δοκεῖ) παιδεῖς αἴτικρις παιδῶν ηπίων ἐν Τάμιῳ, ὅτι ὅταν πληρωθῇ τότε μόλλοι διαφθείρεται τὸν Κόσμον, οὐδὲ ταῦτα λόγια τινὸς ἐχόμδια εἰσί. Κόσμος γάρ πλήρωσις, οὐδὲ ἀπασῶν θείων, οὐδὲ ὡραλλαγάδαι καὶ ποσμεῖδαι πέφυκε, συγκρότησις· εἰ γάρ δὲ καὶ οὐδὲ ἀπαύτων αἰτόμων, κατὰ τὸ αὐτὸν ὕπων φαῖται σωύπαρξις. Κόσμος δέ φθορὴ Κυρίως εἰπεῖν οὐδερία ἔσαι, οἷς τῇ ἐν Τάμιῳ παιδιᾳ τῇδε ηπίων, τὸ καὶ τὴν συνέλεσαι πρᾶγμα εἰκόσαι, αλλὰ δὲ τὸ κρείττον εἶναι, τῇδε οὐντων ἔσαι φρεσκαλαγή· οὐδὲ γάρ μάλιστα κρατεῖ οὐ φθορά, τόδε δέ αὐτεισενεχθήσεται οὐ αφθαρσία. Καὶ νῦν μᾶλλον τὸ γιτόμδια τοῖς δηλὶ Τάμιοις ἔοικε γεαφορμόις, ἐν βραχεῖ χόντροις θεμέλιοις τε καὶ συγχεόμδια· κατ' ἐκεῖνο δέ πηξιν ἀπαντεῖξει, καὶ τάσιν ἐδραίωσε καὶ ακίνητον, καὶ αὐτῆς τῆς δηλακήρα φύσεως εἰς αἴρετίαν μετασοιχειωθήσομένται. (1)

Θεώρημα ΚΕ'.

§. Τμ. δ. „**Η** λογικὴ φυχὴ οὐκ ἔστι τὸ αἰώνιον.
Τρεπτὸν γάρ οὐ φυχὴ οὐ αἰθρότερη, οὐδὲ διὰ σλα τὸ Λ'. Κεφαλαία καταθανέσ. (§. Τμ.) Καὶ εὖδε αἰπειροτέλειον, οὐ πά δηλον, καὶ τοῖς πάσιν ὄμβλογον. Τὸ δέ αἰώνιον, οὐτε δὲ τῆς καὶ φύσιν λεγομένης θεοδοχῆς θεολογιμόν, (§. Θμ.) φυή.)

(1) Τὸ γάρ αἰώνιον ὅλον κέσμοις θητὸν τὸ αἰθαίταν οὐ Δημιεργὸς μεταλλάξει, οὐτε σωάδει τῇ τῇδε αἰθρώπων αἰθαίτασία, καὶ πάλιν οἰκητοὶ γενέσθαι τὸν τόπον τῇ τῇδε οἰκέτην σύδαιμοντα. Εδη γάρ θητὸν κόσμον ζῶντας ἐνδιαπέδαι, αἰθαίτας δὲ τὸ αἰθαίταν. Αἰτίας Γαζαῖ. ἐν Διαλέγ. ὡς θητοῖς. Θεόφρ.

φημ.) αὐδὲ βέπτον (§. σιζ'.) καὶ ἀπειροτέλειον. (§. σιη.
σιθ'.) "Ἄρα οὐ λογικὴ φύχη, κτ.

Πόθεν;

§. Φυσ'. **Ο**ύκαντάρα εἰδέ θεός αὐτὸς οὐ φύχη; εἰδέ τῆς
ὑπερυποίησίας, εἴθ' οὐ μέρος, εἴθ' οὐ πάθος. (§. σιν').

Σχόλιον.

§. Φυσ'. **E**ξ αὐτοῦ πᾶς τῷ Θεωρίματος, πλεῖστα ὅσα
κακῶς καὶ Θεῖς αἰσιοδύτες διπράπτιζεται σόματα. Σπωῖκοί τε
γάρ καταστῆνται, καὶ οἱ συμμανεύτες τῷ Μανιχαῖῳ, καὶ
τῷ Μαρκίονι, καὶ οἱ τῷ Πρισκιλλιανισῶν φίλαργοι (1) φιμά-
ται, καὶ φύχη οὐ πιγαίσε τῷ παντὸς, σων αὐτῷ τῷ Πλα-
τωνικῷ πρατει (2), εἰδού ὅτι μηδὲ φλυαεῖν, καὶ λέγοις α-
θύρματος νάνσα σέξελέγχεται. (3) Καὶ ὅσοι ἄλλοι διπρά-
πτογμημένας, καὶ εἰς αὐτῶν πάλιν ἐπανιέσσας, τὰς ἐν οὐ-
μῖν ωχ ὅπως, ἀλλὰ καὶ τὰς ὅπῃ δύποτε ζωῆς αἷμαδρας
φαντασίαις ψαυφαινόσσας φύχας υπειλίφασιν, Αρχαῖοι τε καὶ
Νεώτεροι, ἐν οἷς σημαιοφόρον οἶον τακτέον τὸν πολυμόρφων
αἵθειαν Σπινόζαν. (§. χκδ'.) (εἰδὲ γάρ περὶργε αὖτις
αἷμαδρων λήρων ἐπὶ λεπτῆ διεξισύναι κατάλογον, ἀπειροκάλυ-
πνοστικδεῖας, οὐ σηματίας Θεωρίας, θετειβλῶν αἵρεμάντος.)
ἄπαντες οἶον σκηνήν κατενεχθεύτι, καὶ τὰς ἐν τοῖς μύ-
θοις Τιτᾶνας, τῷ Θεωρίματι καταπεπλήγαται, αδικίαν το-
σαύτειν εἰς τὸ ὑψός λαλήσαντες.

Θεώ-

(1) Ἰερώνυμ. Τόμ. Β'. Σιλ. 642.

(2) Ἐν Τιμαίῳ.

(3) "Ορχ Θεοδωρ. Θεραπότ. Ἑλλαϊκ. Παθηρ. Λόγ. Ε'. Καὶ Κλη-
μέντια τῷ Ἀλεξανδρ. Βιβλ. Ε'. τῷ Στρωμ..

Θεώρημα Κατ'.

§. Τυπ. „**Η** λογική φυχή ὡς τῷ μιδσνός ἐστὶ δημιουργία,
„ γῆππη.

Ἐπειδὴ δὲ τοῖς αἰώνιον (§. Τυπ.) εἰδέναι γκάιον καὶ
θεοῦ παρέξιν (§. σ. β.) ἔνδεχόμενον δὲ (§. σ. γ.) καὶ εἴσω-
τερηκῶς ἀλλὰ σύγκριτομόν εἶσαι (§. αὐτ.), υφ' αὐτοῦ δηλονθετεί
αὐτὸς αὐτοῦ. Αλλαγμένη γένεσις ή φυχή φυσική ἐπειδή αὐτὸς λα-
βεῖ τὸ εἶναι, ὥστε τὸ ἐπειδή φύσει γινόμενα. (§. Τλ. θ.)
Ἄρα : καὶ τὸ μιδσνός μή, τὸν μιδσνός δὲ οὐχί. (§. σ. θ.)
Αὕτη δὲ εἶναι η καὶ δημιουργίας αὐτογενή, η (§. σ. ξ.) λό-
μονη τῇ τῆς ὑπέρεστιν κατίας διαδίκει (§. σ. ξ. δ. σ. ξ. β.)
οὐλόγος φέρων αἰσθέτο. "Άρα κτ.

Σχόλιον.

§. Τυπ. **E**x δὲ δὴ τέτον καὶ η Τερτυλίαν, et maximas
partis occidentalium, καὶ η τῷ πλειόνων ἐν δυτικοῖς (1),
καὶ η Ἀπολιτασίας (2) καθαιρεῖται δόξα, τῷ δὲ θεόδοχῷ
τὸ καὶ κοινωνίας τῆς σὲ αλλήλων, τὰς φυχὰς γίνεσθαι ιγνο-
σαμένων. „Εἰ γὰρ σὲ αλληλογοκίας, καὶ θεάρται εἰσὶ³
„, καθάπερ τὸ αλλα τὸ εἰς θεόδοχος γένεται γινόμενα. Εἰ
„, δὲ σὲ εἰς τὸ δυτικό τοῦτο θεάγεται κτίσις ἐστὶ τὸ γιγνόμενον.
„, (3) Τὸν μήδεν Αὐγυστῖνον, αὐδρα αλλως καὶ πολὺς ἐν
λόγοις, καὶ δημιουργὸν τῶν δύσσεων, πιστοτι περὶ τῆς λο-
γικῆς φυχῆς χαρακοποιεῖ, (4) Θαυμάζειν ἐπειτι. Τῦτο
γὰρ δημιουργῶς σὲ αὐτῷ ρίζων, τὸ ἐκείνης ασώματον, καὶ α-
πλεύ, καὶ αἱμερίς, αὐταιρεῖ τὸ καὶ θεάθρέπει, ως πατεῖ τῷ
βη-

(1) Γερώνιμ. εἴδα αἰωτ.

(2) Παρὶ Νεμεσ. Πιεὶ Ἀνθρώπῳ Κιφ. Β'. Πιεὶ Ψυχής.

(3) Νεμεσ. Αὐτ.

(4) Αὐγυσ. Πιεὶ Ἀρχ. ὧ; Ψυχ.. καὶ πιεὶ Αὐτεξεσ.

κητισίσωτι τών ἔχοις, ὅπερ τῆς εἰρημένης αἵλιλογονίας κατάύπλου γίγνεται. (ὥρα Σ. συζ. σξ'.)

Θεώρημα ΚΖ'.

Σ. Τμ. Σ'. „Τῶν λογικῶν τυχῶν εἰς τὸ μὴ ὄν ἀπλῶς „δυνατὸν βαπτώμενον.

Εἰ γὰρ αἰώνιος εἰκὸν ἔσιν (Σ. Τμ. Σ'.) ώδὲ τῶν ὑπάρχοντος αἰδηγητοῦ ἔχεσσα (Σ. σβ'.) ἐνδεχομένων δὲ (Σ. σγ'.) δυνατὸν αὐτοῖς :: αἰνιπαρξία. (Σ. αιγ.) Φερόμενον δὲ φυσικῆς τάττος σκηνής πάθοι. (Σ. Τμ. Τμ. Σ'.) Εἰς τὸ μὴ ὄν εἴρα δυνάμεται βαπτίωμενον. Ὁρα (Σ. σξγ'. σξδ'. σξε'.)

Σχόλιον

Σ. Τμ. Σ'. Εἰπεῖν διεύθυντο γὰρ τῶν θρυλλεμάτων δύνειαν ράδιως ἐπιλυσόμενα. "Ην γὰρ αἰθανάτον αὐτοὶ δύναμέστει λόγοις αἰνιπέρω (Σ. Τμ. Τμ. Σ'.) ἐδείκνυμεν πολλοὶ τῷ παραπομμῖν θεοφορίτων αὐδρῶν, τὸ γέρας τῆς Ἀθωασίας δύνεται τὸν ἐδοξασμένον τί δὲ εἴτε ἔκαστον λέγειν γέθε, ὅπος γε καὶ ὅλη Σύνοδος ή Γ'. μὴ τῷ Καιναγιναπόλει, σ'. δὲ τῷ Οἰκυμενικῷ, δι' Πράξ. id., εὐχήσσον τῶν λογικῶν τυχῶν, αἷλας καὶ πᾶσαι ἀπλῶς τῶν ἀσώματον καὶ νεραν δημιουργήσαις φύσιν, μηδαμῶς πλητεῖν τὸ αἰθανάτον ἀπεφίνατο, τῶν περὶ τὰς αἰγαλεοχθεῖσαν Ἐπισολῶν τὰ Ἱεροσολύμων Σερφοτήτες δύπλεξάμενοι τε, καὶ δοκιμάσαντες, αἵς ἔρα τῷ οὐρανῷ τὰ Ἀποσόλα εἰρημένῳ (1), τὸν Θεὸν μόνον ἔχειν αἰθανάτον, σίαν, συναδεῖσαν; ταῦταν ράδιαν, φημί, βηδέχεται τῶν ἀπαίτησιν. Τὸ μὴ γὰρ φύσει αἰθανάτορ, ὅπερ εἰσὶ τὰς τοιαύδης τε καὶ αἴσχυλας (ὡς εἰπεῖν φιλοσοφικώτερον) τῶν ὑπάρχοντος, μόνῳ τῷ ὑπερτσιών τῷ μὴ ἀεὶ οὔτε

(1) Α. Πρὸς Τιμόθ. Κεφ. σ'.

Ιντι αναθετέον, παρὸς ἡτε φεγγαγή τις εἰσὶν, ἐπεὶ τι ἔρε
πῆς δημοσικάσμα. Τῶν δὲ φυχῶν εἰς τὸ ἔκτε τὸ μὴ ὄν-
τος ἔπει τὸ εἶναι, (§. Φυζ.) καὶ αἰάπαλιν γέγον, ὅπει
τὸ μηδεμιῆ μηδαμῶς εἶναι μεταβαίνειν (§. Φυδ.) Θεῖ
τὸ πανθεῖς τῷ καύματι προσηρπυθόντες ψεληπτέον. Τὸ
δὲ δὴ μετασίᾳ τῷ καύχειτι αἴθαντον, ὡς δὴ τὸ φεγγα-
γόντος αἴσθαματον αὐτῶν (§. Φυσ. Φυζ. Φυδ.) καὶ απλῆν
(§. Φλη.) καὶ ὅπει τὸ εἶναι συνιέχοντος, καὶ αὐτῇ ταύτῃ,
οἵα δὴ καὶ πάσῃ νοητῇ φύσει δημοσιόν. Τὸ δὲ δόγμα τό-
δε τὸ τῆς παρὸν ιμῖν Θεοσδότω Σοφίας, γάδε οὐ εἴξει σοφίας
ηγάπησαν. Τὸ γάρ παῦ τὸ ψυρόμυρον παίτος εἶναι θυητὸν,
καὶ φεγγεῖται, καὶ μελέσθαι, καὶ Πλάτωνι δοκεῖ, παρὸς
οὐ υπέρπατος Θεὸς τοῖς οὕτοις αὐτῷ γέσιωντεσιν γένος εἰσάγε-
ται δημηγορῶν. „Θεοὶ Θεῶν, οὐ δύω Πατέρες τε καὶ Δι-
„μιτρύος, αἴθαντοι μὴ πάμπτω ωκεῖον, ἐπείπερ δύε-
„νεδε· γέτιγερμων λυθῆσθαι, τῆς οὐμῆς βιλήσεως πρέτε-
„τονος θανάτῳ λαχόντες. Εν τοῖς γάρ παίτοις σαφῶς, τὰ
αὐτοπίπτειν δοκεῖται, οὐ πάμπτω δὲ αἴσθηματος ἔχοντες,
„ἀμφότερα ἄμα σωμάγει καὶ πεποιηθαί, καὶ μὴ μη-
„λύεσθαι, καὶ ψυρέσθαι, καὶ τὸ θανάτον πρέτιας γίνεσθαι.
„Τοιαύτη προσῆλθε καὶ η τὸ αὐθρώπου φυχή, καὶ τα λογι-
„κηί, αἰεκίνητος, καὶ αὐτεξέστιος, ζωὴν οὕτοις ἔχοσθαι
„καὶ σώματι χορηγεῖν δικαιαμένην, οὐ θυητὸν γέδονταί λαχού-
„αῖτα παῖτο παῖτα τῆς αἴθανασίας αἰτεχνῶν γνωρίσματα.

Θεώρημα ΚΗ'.

§. Φυά. „**Η** μεδ γέσιατος αἴσθαματος, καθ' ἀστριῶν η
„φυχή, καὶ ψάστασιν ίδια κεκλήρωται. Η δὲ φυχή τε, καὶ
„εἶδος, καὶ ἀντολέχεια, αἴσθαμῶς.

Τὸ Α'. μέρος ἐκ τῆς §. §. Φλγ'. Φλδ. Φλέ. Φλσ'.
διεκνυται.

Τὸ Β'. δὲ ἐκ τῆς §. §. ρμγ'. ρμδ.

Σχόλιον.

§. Β'. **Ψυχὴ μὴ δὲ λέγεται, ἢ τὸ ὄργανον ἐμψυχῆσα σῶμα, καὶ ζεῖν ἀποφαίνεται.** Εἶδος δὲ, ἢ τὸ συνιτθῆσα, καὶ χαρακτεῖζεται. Ἐντελέχεια δὲ ἡ τελειότητα τε αὐτοῦ σωμάτου. Καθ' αὐτὸν δ' αὖτις ἔχοι τάτων οὐδενί, εἴπερ αὐτὸν ἐμψυχώσεις, καὶ οὐ συστήσει, εἴπερ οὐ τελειώσεις· ὥστε καὶ οὐχὶ θύμος, καὶ οὐδὲ εἶδος, καὶ οὐτελέχεια οὐδείς τοιούτης οὐχὶ θύμος. Ταῦτα γάρ εἰς τὸν πόρον τὸ σῶμα τοῦ σωμάτου χέσεως, τῇ μετὰ αὐτῷ συμφείδεια συναποτίθεται. Διὸ τὸ δὲ δὴ καὶ οἱ Σχολαστικοὶ τὸ καθ' θάρσασιν αὐτοτελές τὴν θύμην τὸ σῶματος μᾶλιστεσσιν ποροσνέμοντες, αφαιρεύοντες συμβάσιν ἐκείνῳ. „Οὐ, τε θεος Δαμάσιος, (1) οὐτε τὴν θύμην μόνη λέγεται θάρσασις, εἴφη, οὐτε τὸ σῶμα, ἀλλὰ συπόσαται, τὸ δὲ σὲ εἴπερ αὐτοτελέματος θάρσασις αὐτοτελέρων, θάρσασις δὲ κυείως τὸ καθ' εαυτὸν ιδιοσυνάπτως ύφισταμένων. θύμη δὲ παύτως ιδιοσυνάπτως μηδὲν θάρσασι τὸν λόγον τὴν θύμην εἶναι ηδη καθ' εαυτὸν διασώζεται. Ἐνθετοι δέ πότου τινὰ φησὶν οἱ Φιλόπονος (2) καὶ τὰς λογικὰς θύμης ἐντελέχειας ἀλλὰ χωρείσοντες, ὁμολογούτεον ἀμέλει τοι καθ' οὐ τοῦ εἰσὶν ἐντελέχεια. Τὰς γάρ συεργείας καθ' αἵ τελειοῖ τὸ ζῶον κοσμίσα αὐτὸν τοιῶς, ή τοιῶς, ἀχωρείσως ἔχει τὸ σῶματος. Εξελθεῖσα γάρ αὐτῷ οὐκέτι παύται συεργήσει· ίδει γάρ αὐτὸς εἰς τὴν χέσεως τὸν πόρον τὸ σῶμα· ὥστε ταῦτη καθὸδος συτελέχεια εἰσί· λέγω δὴ καὶ τὰς δε τὰς συεργείας ἀχωρείσος αὖτις εἴη τὸ σῶματος· ὡστερ γαὶ τὰς κυβερνήτης ἔως κυβερνᾷ, αἱ συέργειαι τὸ πλοίον εἰσὶν αλλὰ χωρείσοι. Καὶ χωρίζεται μὴν ὡς αὐθαρπος, ὡς μὴν τοι κυβερνήτης ὡν συεργεία, ἀμα κεχωρείσαι τῆς νεώς, ηδη δέ φθαρμάς ἔχει τὰς ποιαύτας συεργείας. Οὕτω τοι καὶ η

„λο-

(1) Πτερὶ τῆς Ἐπικονάπτη Κεφ. η δ'.

(2) Φιλόπον. ἐν Β'. Πτερὶ Ψυχ. Λειτουργίας Τύπων.

„ λογική φυχή, ως μὴν χωριστὰ ἔχεσα γίγνεται, ὥκ ἔστιν
 „ σύγελέχεια σώματος· ως μὲν τοι τοιαῦτος χέσιν αἰσθαμ-
 „ βάντα περὸς τὸ σῶμα, καθ' ὃ καὶ τὸ φυχῆ λέγεται ἔ-
 „ χει (οὐ γὰρ φυχῆ περὸς τὸ σῶμα λέγεται·) σύγελ-
 „ χει τε ἔστι τὸ σώματος, ηδὶ ἀχάρειος ἀντός· χωριστεῖ-
 „ σα γὰρ αὐτὸς δηπολὺν ταύτας τὰς σιεργείας, ὡς ἐκ τῆς
 „ περὸς αὐτὸς χίστεως αἰσθαλίφει· οἶον τὸ ζωοποιεῖν, τὸ πο-
 „ νωνεῖν αὐτὸς πάσας τὰς φυσικὰς κινήσεις, καὶ εἴτι τοιό-
 „ τον ἄλλο. Τί γὰρ φυσικῶς κινήσει, οὐ ζωοποιήσει, παν-
 „ τὸς οὐσίας ἔξω τὸ σώματος;

Θεώρημα ΚΘ'.

§. Ι. γ'. „ **Ψ**υχὴ λογικὴ τῷ αὐτῷ μίαν, διαστὸν
 „ σώματος ὄργανικὰ καὶ τὸ αὐτὸς εἰδοποιεῖν ἀδιάβατον.

Συμέστησαν γὰρ αὐτόν, εἰπερ διώματὸν λίγον, αὐθρωποι δύον
 αὐτόφυχοι· εἰπει· δὲ τάτουν ἕκάτερος αὐθρωπος εἶναι αἰσ-
 θητολόγηται, νῦν μετέχων, νοίσαι αὐτὸν καὶ τὸ αὐτὸν ὁ μὲν Θά-
 τερον τρίτος αὐτιφασκόντων, ὁ δὲ Θάτερον ἀληθεύειν πειθό-
 μένος· οἶον ὁ μὴν ὅτι ἥλιος φέρει κινεῖται, ὁ δὲ ὅτι οὐ. Καὶ νῦν
 γάρ τοι ὁ αὐτὸς τρίτος αὐτιφασκόντων αὐτιληφθείη ἄ-
 μα. "Οπερ ἀδιάβατον. (§. λδ.) Εἰ δὲ ἀπέρος μὴ διώμα-
 το Θάτερον αὐτὸν τότε μὴ αὐτόν εἴη, ὅπερ ψωτίζεται, αὐ-
 θρωπος. Τὸ δὲ ὄπιστης τρίτος αὐτιληφθείην (§. λ'.). Αλλα-
 μιών καὶ ἄτοι ὅτι αὐτὸς ἔτερος περοέλοιτο, καὶ τῷ εἰπέρῳ μὴ καὶ
 θυμὸν εἴη, ηδὶ οὐτὶ περοαιρετικὴ διωματικὴς ἔχοι ταῦτα τρίτοις
 αὐτιφασκόντων, περὸς τὰς ὑπὸ ἄλληλων αὐτιφασκόντων αἴμα πέ-
 πτασα, ηδὶ μὴ περοελέθαι αὐτὸν καὶ ὁ ἔτερος μὴ αὐτὸν ἔχοι, ηδὶ
 εἴη παύτως τὸ περοαιρετικὸν, αὐτοαιρετον· βίαιον γὰρ, ηδὶ
 κατιναγκασθέντον· ὁ πᾶς ἵστης ἔχεται αἰτοπίας. (§. λ'. λδ'.)
 "Αρα κτ.

"Αλλως. Καὶ ἄτοι ὅλη ἔνειν ἔκαπέρω, οὐ μέρος. Τὸ δέ-
 τοι μέρος μὴν τοι λέγεται· αἱμερῆς γὰρ οὐ λογικὴ φυχή.
 (§. Ι. Σ'.) 'Αλλ' οὐδὲ ἔκειτο. Πότερον γάρ ποτε, καὶν τοῖς
 μεταξύ; αλλ' ἔται δῆποτε λογικὰ την̄ φύσιν καὶ τὰ μεταξύ,

καὶ τοι μὴ τὸ τυγχαίνεται. Εἰ δὲ μή, τὸ σῦ ἄρα δύω.
(Ἰ. σγβ'.) "Ἄρα κτ.

Πόσιμα.

Ι. Τιδ. **Πολλῷ** δὲ μᾶλλον ἄρα τῷ αἰδενάτων, τὰς αὐτοῖς μηδὲν ποιεῖσθαι κοινῇ τυχῇ απαξάπτωται.

Σχόλιον.

Ι. Τιδ. **Λ**αμπρῶς ἄρα μανιουμένων αἰδρῶν αὐτὸν εἴη, καὶ τὸν ἐγκέφαλον αὐτὸν σκέπτυκότων τὸ τῷ Μανιχαίν δόγμα, τῷ εἰκαστοῦ τοῦ αἰειθμῷ τυχῆς ἀπαντεῖς εἰδοποιεῖσθαι αὐτρώπις, καὶ πάντα σώματα, εἰς ἀπαντεῖς κατακερματίζομέν τε καὶ καταπεινούμέν τε μιτυχότε λογίᾳ τυχα, τῷ μὴ πλείονος αὐτῆς μετρχόντων, τῷ δὲ ἐλάττονος, πλείονος μὲν τῷ εἰμιτύχῳ, ελάττονος δὲ τῷ αἰμύχῳ, πολλῷ δὲ πλείονος τῷ ἄρωμάσιν· αἵ τις καθόλε τυχῆς μέρη εἶναι τὰς καθόλε τυχὰς, ἢ φέρει τῷ Νεμεσίῳ (1) καθεῖται. Προσείβεται δὲ τὸν ἀποπον δοξασίαν, καὶ πολλοῖς τῷ Αράβων, καὶ Ἀβερρόη· „Ἀλλ' εἰ μὴ αἱρεῖσθαι μερίζεσθαι ταῦτα τῶν ἔργων, αἷς τὸν φωτιῶν ὅτι τοῖς αἰκάλασι, μέτερον αὐτῶν τὸ πακόν· ταῦτα δὲ τὸν τόσιαν αὐτῶν τῆς τυχῆς καταμερίζεσθαι λέγεσθαι, καὶ τὸ πάντων χαλεπώτατον, ὅτε πινείσθαι τάπις ἐν τῷ τῷ τοῖς σοιχείοις εἶναι βάλονται, καὶ συμμερίζεσθαι τάπις ἐν τῷ τῷ σωμάτων θύεσθαι, καὶ πάλιν εἰς ταῦτα συμμερίζεσθαι διδούλουμένων τῷ τῷ σωμάτων, αἵ τις διδούλος μερίζομέν τοις, καὶ πάλιν σωμαγόμενον, καὶ μητρύμενον· καὶ τὰς μηδὲ καθαρὰς τυχὰς χωρεῖν εἰς τὸ φῶς, φῶς οὐ σας, τὰς δὲ μεμολυσμένας ωδὴ τῆς ὥλης χωρεῖν εἰς τὰ σοιχεῖα; καὶ πάλιν διπό τῷ τῷ σοιχείων εἰς τὰ φυτά καὶ τὰ ζῶα,

(1) Πιετὲ Ἀνθρώπῳ Κεφ. Β'. Πιετὲ Ψυχ.

„ζῶσ, καὶ ὅποι τέλιοι αὐτοῖς κατατέμνουντες, καὶ σωματικοῖς διπορφίνοντες, καὶ πάθεσιν ψυχοβάλλοντες αἰθαίτοντες εἶναι φασίν. (1) Αὐτοὶ μέροι τοι καὶ ἐν αὐτῷ μόνῳ τῷ αὐτῷ θρώπας εἴδει (καντις τὰ ἄλλα παρείη) τέλιοι μονοψυχίαν ταύτην φύλασκοντες, καὶ μόνον ἐκ τῆς αἰμερίγειας τῆς αἰσθαμάτης φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τῷ δυνάμεων, τῆς τε φυγοντικῆς λέγου, καὶ τῆς βιλητικῆς, αἷς οὐδείς οὐδὲ τῆς φυχῆς συγχειρόποται, τῆς δόξης τὸ ἀλογον εἰλέγχομεν καὶ αδικίαν. Οσα γάρ τὰ ψυχή μιᾶς φυχῆς ψυχὴ τῶν πατέρων συμφοράμενα ἔτεινα, ποσαῦτα μοι δοκεῖ τὰ τῇ κατ' αὐτὸς ψυχῆς οὐφεπόμενα ἔτοπα. Πάντες γάρ αὐτὸν εἰς ταῦτα παθεῖσας, οὐδὲ ἀπαιδεισίας ἕκουντες, καὶ παίτη, ταῦτα τῷ τῷ πατέρων φύσεσαν. Καὶ ταῦτα ἀπασιν οὐ δόξειαν, ηγετούσα τῇ μη, καὶ διωκτήσα τῇ μη, καταίγε τέλιοι σωμείδησιν τῆς φυχῆς (οὐ πέφικεν) εἰφέντεις ὑπερεφύσης τε καὶ ἐμφιλοχωρίσης, ηγετούσις ὅσοις καὶ τὸ αὐτὸν προσδεχτειβόσης, μᾶλλον δὲ εἰς μυεῖα ὅσα ηγετούσις κατακειζόμενοι, καὶ φυσικιδναμένοις, καὶ μιδέποτε ἐαυτῇ ὁμολογύσοντες. Οὐδέ γάρ, ὅπερ, ὅπερ τὰ ἐν πολλοῖς αὐλοῖς ἐμπνευσμούς, συμβαίνεις αἵρεσης, τὰ περὸς τὸ μέγεθος ηγετούσι τέλη φυφοραν τῷ δεκτικῶν, τὰς μεν τῷ ἔχον ὁξυτέρας, τὰς δὲ βαρυτέρους διποδιδόντος, οὐδέ ὅπερ. ὅπερ τῷ ὄργανικῶν ἄλλων σωμάτων δρῶμοι, οὐδὲ μιᾶς ηγετούσι αὐτοῖς ἐνεργείας, τοῖς ἐπερούσι ἔχοσι περὸς ψυδοχεῖ, συμποιητικούσι τέλη πάθει, καὶ συμμεταβάλλονται, τῶν οὐδὲν εἰκὸς αὐτὸν εἴη, ηγετούσι τὰς λογικὰς αὐτοῖς φυχῆς συμβαίνειν οὐγένθαται. Εκεῖνα καὶ οὖν τῷ μιεντῶν φύσει ὄντα, οὐδὲν ἀπεικόνει τὰ δεκτικὰ καὶ τὰς ἐνεργείας μιείζεται· οὐ δέ δη λογικὴ φυχὴ, ἀπλευτάτη οὐσία οὐδείχθη (Σ. φλ. ι.) νέ πάντη αἰμερίγος, καὶ αδικίατον αὐτῶν, τὸ μεν τῷ δέ δέπειδαι, τὸ δὲ τῷ δέ. Καὶ τὸ μονοσωματικὸν ὄντα περὸς ἐαυτὰ τυγχανεῖ καὶ αἰεπίστροφος (Σ. φλ. ζ. Λευθμ. ΙΒ.) οὐδέν τε δέος, μηδὲ τὸ δέξειαν ὑπικῆσαι τὰ πνεύματος μέρος, εἰπεντὸν τὸ τέλος βαρεῖαν ε-

πιστραφούν καὶ πυκνωθεῖ, βαροῦσιν καὶ τὸ αὐτό, τέλος αὐτῶν
όξειαιν ἡχίσεισι. Τοῖς δὲ πρὸς εἰαυτῶν, ἄλλες δὲ νοερᾶς φύ-
σιας, ἐπιστρέφειν πεφυκείας (§. αὐτ.) ἀμάκην καὶ τὰς δη-
μοφαῖς μηδ σωματίσαι οὐκ ἔχεσις (§. χειρ.). πολλὰ αὖ
εἴπει τῷ συνεργυμάτῳ αὐτίφερογε, μᾶλλον δὲ τὰ πάντα, καὶ
σύμφωνον γέδει. Καὶ θεωρισταί αὖ τὸ περάγμα εἰς τοσαύ-
την αἰωνιότηταν, ἀκερβῶς σκοπύμενον, ὡς τε μηδὲ νοεῖν ὅ-
λως τὴν φύσιν τῶν διαίδειν, καὶ πάντα νοεῖν. ὁ τοις αὖ,
πάντα μετ' φρενῶν φιλοσόφων, αὐθρωπείων δὲ λέγω μετε-
ληφάς, σύνοιτε;

ΘΕΩΡΗΜΑ Α'.

§. Τετράγ. „**Αἱ λογικαὶ φυχαὶ σειρήμῳ μετ' ἄλλήλων**
„**ἕτεραι εἰσὶν, εἴδει δὲ, καὶ γέρει αἱ αὐταὶ.**

Ἄδιάτον γάρ μίαν εἶναι τῷ σειρήμῳ διατὰ σώματα
κατὰ τὸ αὐτὸν εἰδοποιῆσαν. (§. Τετράγ.). Πολλῷ δέ τοι νοεῖ
μᾶλλον, τέλος αὐτῶν εἶναι τὸ ἀπαστιν. (§. Τετράγ. Τετράδ.).
Ἄλλον μετ' εὑρίσκει τὸ παντότης, τὸ διαιρέσει δὲ οὐτέ
κειμένην εἰπέτη. (§. τετρά.). "Αρα τὸ Α'.

Εἴδει δὲ ἕτερα, ὅν οἱ λόγοι τῇ τῇ λόγῳ εἶναι πλείονες.
(§. σπ. β.). Τάντον εἰπεῖν τὰ αὐθροίσματα τῶν οὐσια-
δῶν γνωματίων. (§. ρλγ.). Ταῦτα δὲ ἐπὶ τῶν λογι-
κῶν φυχῶν εἰσὶ τὰ αὐτά. Επεὶ πάσαις καὶ τοῖς νοητοῖς
προσέχειν δέσποινται, φύσις, καὶ δημοφαίνειν, ηγάλλεσθαι
καὶ φροντιζεῖν, κτ. (Κεφ. Α'). Οὐδὲν αὖ ἔχοντις
εἴτε μηδεὶς επαγαγεῖν, ὃ τῷδε μετ' οὐσίαν εροσῆκον
αὖτις, τῆς δὲ δὲ αὐλότερον· εἰ μέλλοι μὴ παῦ ὅτικον εἰπ' αὐ-
τούρμαν γλωτταν ἕπος ἐλέθη λέγειν, τὰ δὲ δύνται ὄμολο-
γεῖν. "Αρα καὶ τὸ Β'.

Άλλα δὲ αἱ τὰ οὐγματίων παύτα καὶ ἐπομένων. (§. τετρά.).
Αἱ αὐταὶ δὲ τῷ εἴδει (δέ τὸ Β'). "Αρα καὶ τῷ γέρει.
Ο. Η. τὸ Γ'.